

Alkotmánybíróság

Budapest

1015 Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1962-8/2016</i>	
Érkezett: <i>2017 FEBR 15.</i>	
Példány: <i>2</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>6</i> db	<i>Ju!</i>

Hiv.szám : IV/1962-3/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr Ivanics Éva

az Alkotmánybíróságról szóló

2011. évi CLI. törvény 27.§ alapján az alábbi **alkotmányjogi panasz indítványt** terjesztettem elő. Indítványomban kértem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.235/2016/10. sz. első fokú, jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét, és **semmisítse meg azt**, mivel az sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglalt jogot.

Dr Bitskey Botond Főtitkár úr, fenti számú levelében az indítvány hiánypótlására hívott fel, melynek ezúton kívánok eleget tenni (I. pont A/ és B/ alpontok), illetőleg korábbi indítványomat a következő II. és III. pontokkal kívánom kiegészíteni.

I. (Hiánypótlás)

A./

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében¹ foglalt, tisztességes és pártatlan bírói eljáráshoz való jogom sérelme körében,

- „valamely peren” a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.235/2016. számon, közigazgatási határozat felülvizsgálata tárgyában indított eljárást,
- „Jogaimon és kötelezettségeimen” az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdése² szerinti adójogi kötelezettségeimet, és adózói jogaimat, továbbá a kiszabott és

¹ *XXVIII. cikk*

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

² *XXX. cikk*

(1) *Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően* mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

felülvizsgálni kért bírság tekintetében a tulajdonhoz való jogomat³ kérem figyelembe venni.

Előzmény: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, adókülönbözetet és jogosulatlan adóvisszaigénylést állapított meg a terhemre, és adóbírsággal sújtott.

Mivel az

- Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: „(7) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*”, ám mind az
- Art. (az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény) 143. § (1) bekezdése, mind pedig a
- Pp. (Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény) 330.§ (2) bekezdése

kizárólag jogszabálysértés esetén teszi lehetővé a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát, az adóhatósági határozat ellen (kizárólag) jogszabálysértésre hivatkozással terjesztettem elő felülvizsgálati kérelmet⁴, és nem kértem vizsgálni az engem ért egyéb sérelmeket.

Kereseti kérelmemben az adóhatósági határozat felülvizsgálatát (egyebek között) a **számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15.§ (3); 165.§ (2) és 167.§ (1) bekezdésében foglaltak megsértése** miatt kezdeményeztem, melyre elsőként éppen az adóhatóság elsőfokú határozata hivatkozott. A kifogásolt ítélet 4. oldal 2. bekezdés 3-4. sorában, még maga a bíróság is elismeri **az ezirányú törvénysértés megállapítására előterjesztett kérelmet**, ezzel szemben mind az általam becsatolt eljárási iratokból, mind pedig az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy azt, a bíróság, a határozott kérelem ellenében sem vizsgálta.

Én az eljárás során mindvégig a számviteli törvény megsértésének bizonyítására törekedtem, bizonyítási indítványaimat kizárólag ennek érdekében terjesztettem elő, tekintve, hogy

---

³ XIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

(2) *Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*

⁴ Álláspontom szerint a hivatkozott két jogszabályi hely önmagában véve is korlátozza az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogot, miután a jogos érdek sérelme esetén a bírósági felülvizsgálat lehetősége kizárt. Kizárt továbbá a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata akkor is, amikor a közigazgatási határozat –mint esetemben is- fizikai lehetetlent állapít meg tényként.

1. az Art. (adózási rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv.) 44.§ (2) bekezdés a./ pontja nyilvánvalóan előírja, hogy az adójogi dokumentumok kizárólag a számviteli törvényben előírt bizonylatokon alapulhatnak,
2. másrészt pedig a számviteli törvény megsértéséből származtak a további jogszabálysértések is, így azok elbírálásának előfeltétele a számviteli törvény megsértésének vizsgálata lett volna.

Valamennyi beadványomban hangsúlyoztam, hogy a közigazgatási határozat (éppúgy az annak alapjául szolgáló dokumentumok) sérti(k) a számviteli törvény 15.§ (3) bekezdésében foglaltakat, ennek következtében a 165. (2) és 167. § (1) bekezdésében foglaltakat is, miközben azokat maga az első fokú adóhatósági határozat nevezte meg alkalmazott jogszabályként.

Az Alaptörvény értelmében:

„25. cikk (2) A bíróság dönt [...]

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;”

A Pp. 3.§ (2) bekezdése értelmében

„(2) A bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett **kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van**. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”

A Pp. 339/A. § alapján pedig

„A bíróság a közigazgatási határozatot – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a meghozatalakor **alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján** vizsgálja felül.”⁵

Tisztelt Alkotmánybíróság ! Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat mind alapvető eljárásjogi szabályokat, mind pedig a bíróság Alaptörvényben foglalt kötelezettségét, illetőleg alapvető jogaimat sérti. Márpedig álláspontom szerint semmiképpen sem tekinthető, tisztességesnek a törvényt sértő közigazgatási határozat felülvizsgálata során lefolytatott törvényt sértő (és lényeges eljárásjogi szabályokat is sértő) bírósági eljárás, mely (az arányos közteherviselés, illetőleg a tulajdonjog sérelmét eredményező bírság tárgyában) volt folyamatban.

„Mint ahogy azt az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában már kifejtette, az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme akkor merülhet fel, ha a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással nem vizsgálja meg, és ennek értékeléséről határozatában nem ad számot. »Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és

⁵ A számviteli törvény adózással kapcsolatos bizonylatokra vonatkozó alkalmazási kötelezettségét maga az Art. 44.§ (2) bekezdésének a./ pontja írja elő.

észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”(IV/1976/2014. {31} pont 11. oldalán a kereseti kérelem ki nem merítéséről)

B./

A 20.K.31.235/2016. számú ügyben 2016. november 18-án alkotmányjogi panaszt és végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztettem elő **5 példányban**, melyet az első fokon eljáró bíróság iktatóbélyegzője szerint **2016. november 21-én érkezett. A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem jól olvasható** mind a külzeten, mind pedig a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróságnak címzett irományban, melyben a végrehajtás felfüggesztési kérelmet indokolással láttam el.

Az EJEB emberi jogi gyakorlata értelmében a tisztességes eljáráshoz való jog követelménye alkalmazandó az érdemi bírói döntési szakaszok utáni időszakra (Hornsby kontra Görögország, Romanczyk kontra Franciaország, a Micallef kontra Málta ügyben pedig kifejezetten kiemeli, hogy), **a végrehajtás felfüggesztése iránti ügyekre is.**

A Pp. 359/C. § egyértelműen kimondja, hogy a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elbírálására mindenképpen az első fokon eljáró bíróság rendelkezik hatáskörrel.

A Pp. fentebb idézett 3.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján, valamint figyelemmel a kereset ki nem merítésével kapcsolatos, az Alkotmánybíróság szintén fentebb idézett (IV/1976/2014. {31} pont) álláspontjára megállapítható, hogy az első fokon eljáró bíróság, a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmem negligálásával szintén sértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat, és ezzel közvetve a tulajdonhoz való alkotmányos jogomat is.

II. Indítványi anyagi jogi kiegészítése

Az előterjesztett indítványban, valamint jelen hiánypótlásban előterjesztettek fenntartása mellett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43.§ (4) bekezdésében foglaltak alapján, kérem továbbá a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.235/2016/10. számú, első fokon, 2016. november 17. napján jogerőre emelkedett ítéletével hatályában fenntartott

- Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 2061184063 számú, másodfokú határozatával helybenhagyott
- NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága 3874630106 számú, első fokú határozatának megsemmisítését is, miután az(ok) sérti(k) **az**

1. Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe⁶ foglalt tisztességes és részrehajlás nélküli hatósági eljáráshoz való jogomat, továbbá az
2. Alaptörvény XXX.cikk (1) bekezdésében foglalt teherbíró képességhez mért és gazdaságban való részvétellel arányos adózási kötelezettségemet,
3. az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogomat, illetve a tulajdontól való kártalanítás nélküli megfosztás tilalmát

az alábbiak szerint.

Előzmények: 2013. évben társas vállalkozásunk gazdasági eredménye 2,4 millió forint veszteség volt, így nem csupán az ingatlanom rendelkezésre bocsátásáért nekem járó bérleti díjat, de még munkabéremet sem tudtam felvenni a vállalkozásból. A meghatalmazott könyvelő által elkészített jövedelemigazolást (**M30-as nyomtatvány**), melyben szerepelt a munkabér és a bérleti díj kivétele, nem írtam alá sem munkáltatóként, sem munkavállalóként (**Ugyanígy a 1353** nyomtatványt sem, a **08-as** nyomtatványt sem. Utóbbi tartalmáról nincs tudomásom, mivel annak megtekintését **először** a bírósági tárgyaláson tették lehetővé számomra.), hanem utasítottam annak helyes tartalommal történő kiállítására (*erre vonatkozó, 2014. január 31-i, február 05-i, május 13-i, május 29-i e-maileket az eljárás kezdetén a NAV rendelkezésére bocsátottam 1.sz. Melléklet*). A veszteségesség tényét bizonyítottam a teljes könyvelési anyag becsatolásával, továbbá a BÜK által érkeztetett kamarai tagságról történő lemondásommal is (**2. sz. Melléklet**), melyben arra tekintettel kértem az ügyvédi névjegyzékből történő törlésemet, hogy nem tudom a veszteséget tovább finanszírozni. **A veszteségesség tényét maga az adóhatóság is elismeri (igaz, csak a másodfokú határozatában).**

Mivel 2015. február hóban még mindig nem kaptam meg a visszaigényelt adót, előbb annak okáról tájékoztam, és akkor derült ki, hogy a könyvelő a valótlan és kifogásolt adatokat nyújtotta be az adóhatósághoz.

Az első fokú adóhatóság, önellenőrzésem és adóvisszaigénylésem kapcsán, jogosulatlan adóvisszaigénylést állapított meg a terhemre, és 54.368.- Ft adóbírsággal sújtott. Indokolásában hivatkozott a Számviteli törvény 167. § (1) bekezdésére is, majd az indokolásban leszögezte, hogy bizonyítékként vette figyelembe az éppen általa hivatkozott jogszabály alapján figyelembe nem vehető, érvénytelen dokumentumokat, és mellőzte az általam benyújtott cáfolatokat is. (**3.sz. melléklet**)

---

⁶ (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az első fokú adóhatóság határozata ellen, fellebbezéssel éltem, melyben (egyebek között), az első fokú határozatban is citált, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15.§ (3); 165.§ (2) és 167.§ (1) bekezdésében foglaltak megsértését róttam az adóhatóság terhére.

Nyomatékosan hivatkoztam arra is, hogy álláspontom szerint köztudomású tény, hogy üres kasszából nem lehet pénzt kivenni, márpedig a vállalkozás 2,4 millió forint hiányából képtelenség volt bármennyi készpénzt is felvenni. (**4. sz. melléklet**)

Az adóhatóság a rendelkező részt fenntartotta, azonban az indokolást teljesen más és új alapokra helyezte. Ez nyilvánvalóan utal arra, mint már a vizsgálat elrendelése is (*melyben a vizsgálat elrendelésekor az osztályvezető előírta kötelezettségként a revizoroknak az adóbírság alapjának megállapítását !*), hogy nem a megállapított tényekhez rendeltek hozzá jogszabályokat, hanem a kívánt jogkövetkezményhez készült határozat és indokolás (**5. sz. melléklet**).

A bírósági tárgyaláson maga is előadta, hogy bizonyítékként valóban az érvénytelen és megcáfolt, valamint fizikailag lehetetlen adatokat tartalmazó dokumentumokat vette figyelembe, mert azokat aggálytalannak találta. Nem is vizsgálta az általa elvégzett műveletek matematikai helyességét, vagy fizikai megvalósíthatóságát, mert csupán a jogszabályoknak való megfelelést kell vizsgálnia (Megj: *hangsúlyozottan az art. 44.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján a Számviteli törvény rendelkezéseinek is meg kell felelni*).

A jogsérelem:

a.)

Alaptörvény **XXX.cikk (1) bekezdésében** előírja, hogy

(1)Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

A NAV II. fokú határozatának 12. oldalán leszögezi, hogy „*másodfokú eljárásban beszerzett adat szerint az Iroda mérleg szerinti eredménye - (Megj: azaz-mínusz) 2.437.000.- Ft.*”.

Az adóhatóság, a gazdaságban való részvétel eredményétől (veszteségétől) függetlenül, a nyilvánvaló hiányra, mint bevételre szabott ki közterhet velem szemben, annak ellenére, hogy a teherbíró képességem hiányában bezárásra, kamarai tagságról való lemondásra kényszerültem.

b.)

Az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése értelmében:

(2)Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

A Nemzeti Adóhatóság a veszteségre megállapított, és előlegként az adózott szolgáltatási járandóságomból befizetett jövedelemadó előleget visszafizetni megtagadta, továbbá a tulajdonom védelmében előterjesztett visszaigénylés büntetéséül, a kiszabott adóbírság erejéig a szolgáltatási járandóságomtól is megfoszt, bármiféle kártalanítás nélkül.

c.)

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint:

- (1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Az Alaptörvény közvetlenül nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy pl. **senkinek nem róható a terhére olyan cselekmény, amelyre a tudomány aktuális állapota szerint közönséges földi halandó nem képes.** Ilyen alaptörvényi rendelkezés hiányában csupán a számviteli törvény 15. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés tiltja a lehetetlen esemény adójogi figyelembe vételét, és közokiratba foglalását:

- (3) A könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek **a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatóknak kell lenniük.** Értékelésük meg kell, hogy feleljen az e törvényben előírt értékelési elveknek és az azokhoz kapcsolódó értékelési eljárásoknak (a valódiság elve).

Mindezek ellenére- álláspontom szerint semmiképpen sem felelhet meg a tisztességes eljárás követelményeinek az a hatósági eljárás, amely hatályos törvény sérelmével folyik, és eredménye alaptörvényben megállapított, alapvető jogot sért.

A hatóság törvényi indokolásával kapcsolatos legfontosabb anomáliákat a 6. sz. mellékletben, a teljesség igénye nélkül terjesztem elő.

III. Indítvány eljárásjogi kiegészítése

Mint az a T. Alkotmánybíróság birtokában lévő iratokban szerepel, kértém a végrehajtás felfüggesztését. Az első fokú bíróság:

- A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem tárgyában nem döntött, nem is szándékozott dönteni, erre vonatkozóan még utalást sem tett a bírósági titkárnak jegyzett utasításaiban.
- A beadvány fénymásolására utasította a kezelőt azzal, hogy az eredetét küldje az Alkotmánybíróságnak (mind az 5 példányt ?), és **csak** a fénymásolatot fűzze le a dossziéba. Iratbetekintés során kellett róla meggyőződnöm, hogy a különös véletlenek folytán, az iratcsomagban lefűzött fénymásolat hiányos, és abból éppen a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelem hiányzik.

Fentiek következtében, amennyiben éppen a kereset ki nem merítése miatt megpanaszolt első fokú bíróság, erre irányuló esetleges szándék esetén sem tudna

dönteni a végrehajtás felfüggesztési kérelem sorsáról, *ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdésében foglaltak alapján hívja fel az első fokú bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére*, az indokolásban foglaltakon túl tekintettel arra is, hogy az adóbírságot a napokban (szintén törvénysértő eljárással) a NAV a más adószámra, más rendeltetéssel befizetett adóelőlegből kívánja érvényesíteni (megváltoztatva ezzel a tartozás jogcímét, végrehajtásának szabályait, és adózói minősítésemet, egy mesterségesen kreált, jogszabálysértő adóhiány előidézésével) !

Kelt: Budapest, 2017. február 13.

Tisztelettel:

dr Ivanics Éva
Indítványozó

Előttünk, mint tanúk előtt: